

Doma in po svetu

PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Libijska letala zopet bombardirajo v Čadu; ZDA igrajo vedno večjo vlogo

N'DJAMENA, Čad; WASHINGTON, D.C. - Včeraj so libijska letala zopet bombardirala severno čadsko mesto Faya-Largeau, kjer je močno oporišče čadskih vladnih sil. Libijci podpirajo upornike, ki skušajo strmoglaviti vlado. Kot kaže, je v severnih krajih Čada do 2000 rednih libijskih vojakov, čeprav Libija trdi, da to ni res. Zahodni analitiki soglašajo, da je čadska vlada v hudih težavah in da bo najbrž padla, če ZDA in Francija in morda druge države ne pošljejo znatno več pomoči.

Državljska vojna v Čadu traja že več let, prav tako vmešavanje Libije pod samoljetom Moamarjem Kadafijem. Čad je južno od Libije in zahodno od Sudana. Kadafi ima v načrtu, da bi ustanovil veliko državo, pod katero bi prišle mnoge sosednje države, med njimi Čad in Sudan. Libijska vojska je sodobno opremljena z orožjem iz Sovjetske zveze in deloma Francije.

Francija je poslala precej orožja Čadu, ni pa pristala na prošnjo čadskega predsednika Habreja, naj posegajo v boj redne francoske letalske sile. Tako daleč Francozi niso pripravljeni iti. Predsednik Reagan je poslal 25 milijonov dolarjev vojaške pomoči Čadu, predvsem v obliki protiletalskih raket, ki naj bi kljubovale sovjetskim bombnikom. Čadci so res sestrelili libijski bombnik in pilota ujeli. Le-ta je dejal pred zahodnimi novinarji, da je res Libijec in da je večkrat bombardiral položaje v Čadu.

V zahodnem Sudanu sta tudi dva ameriška letala AWACS, ki bosta preko izredno sodobnih elektronskih naprav prisluškovali potek bojev v severnem Čadu. Poročali bosta tudi čadskim silam o libijskih početjih, kar bo omogočalo učinkovitejšo obrambo. Skupaj z AWACS je 8 lovcev F-15, katerih namen je braniti AWACS pred morebitnimi libijskimi napadi. Kadafi je že dejal, da bodo njegova letala sestrelila AWACS, če se bosta približala libijski meji. V mednarodnih vodah blizu libijske obale je tudi več ameriških bojnih ladij, med njimi letalonosilko.

Francoski zunanji minister Claude Cheysson je dejal, da je Francija pripravljena igrati večjo vlogo v Čadu, tudi vojaško, če bodo Libijci nadaljevali s svojim vmešavanjem. Francija ne bo ostala pasivna do usode tistih držav, med njimi Čad, do katerih ima s pogodbami določene obveznosti.

Gvatemalski predsednik Efraim Rios Montt strmoglavljen; vojaški udar vodil obrambni minister Oscar Humberto Mejia Victores

GUATEMALA CITY, Gva. - Včeraj je vodil državni udar zoper režim predsednika Efraina Rios Montta obrambni minister Oscar H. Mejia Victores. Mejia je prisegel kot novi gvatemalski predsednik ter povedal, da je v udar padel le en vojak, tri osebe pa so bile ranjene.

Mejia je dejal, da je vodil državni udar, ker je uvidel, da je Gvatemala prišla v roke skupine protestantskih fanatikov, med katerimi je bil sam Montt. Čeprav je prebivalstvo Gvatemale v veliki večini katoliška, je postal Montt član skrajne protestantske verske sekte, ustanovljene v ZDA. V Gvatemali ima ta sekta menda le 1000 članov, Montt pa je imel v svoji bližini mnoge svetovalce, pripadnike te sekte in med njimi več Amerikancev.

Montt je bil sicer neizprosno do levičarskih gverilcev v Gvatemali in vodil proti njim uspešno borbo. Njegovi kritiki pa so trdili, da ni nasprotoval delovanju desničarskih skupin, ki so ubijale preko atentatov svoje nasprotnike. Čeprav je bil obljubil svobodne volitve, je v zadnjem času podvzel ukrepe zoper politične nasprotnike v želji, ostati na krmilu države brez volitev.

Reaganova vlada ni hotela komentirati o državnem udaru. Larry Speakes, predstavnik za tisk v Beli hiši, je dejal, da ni še čas za to. V State Departmentu so pa povedali, da želijo videti v Gvatemali demokratičen politični sistem. V Nikaragvi je vodilni sandinist Daniel Ortega trdil, da so bile v ozadju državnega udara ZDA.

Kong. Louis Stokes vozil avtomobil pod vplivom alkohola

ROCKVILLE, Md. - Porota v tem mestu je sinoči ugotovila, da je clevelandski črnski kongresnik Louis Stokes res vozil avtomobil, ko je bil pod vplivom alkohola. Porota pa je zavrnila trditev okrajnega tožilca, da je bil Stokes pijan, ko ga je v zgodnjih jutranjih urah 25. marca letos ustavil policist v okraju Montgomery.

Stokes je bil priznal, da je pil tisti večer samo dva kozarca vina ter da je bil zelo utrujen. Zanimal pa je, da je bil pijan. Težava za Stokes je bila v tem, da je v nekaterih izjavah po svoji aretaciji govoril nesrešnico in je moral te izjave popraviti na sodišču. Porota pa je vzela skoraj 9 ur, predno je ugotovila Stokesovo krivdo, kar je presenetilo opazovalce.

Vodilne banke povišale obrestno mero

NEW YORK, N.Y. - Včeraj so vodilne newyorške in druge ameriške banke povišale obrestno mero za nazanesljivejše izposojevalce na 11%. To je prvo takšno povišanje v zadnjem poldrugem letu. Newyorška borza je bila nižja včeraj kar za 20,23 točke, ker so investitorji zaskrbljeni nad možnimi negativnimi posledicami višje obrestne mere.

Višja obrestna mera bo negativno vplivala na ameriško gospodarstvo, soglašajo ekonomisti, najbolj prizadeti bodo kupci hiš in avtomobilov, ki ne bodo mogli plačevati tako visoke obresti. Ekonomisti niso pa enotni glede tega, ali bodo šle obrestne mere še višje v prihodnjih mesecih.

V Sovjetski zvezi na pragu nove kampanje gospodarskih reform

MOSKVA, ZSSR - Opazovalci sovjetskih političnih razmer menijo, da bo kmalu prišlo do nove serije gospodarskih reform. Sovjetski voditelj Jurij Andropov je že ponovno govoril o nujnosti večje delovne discipline, večji storilnosti itd. V zadnjem tednu je bilo objavljenih več člankov v vseh sovjetskih listih o tej novi kampanji.

Kot kaže, vodilni ekonomisti v ZSSR izdelujejo načrt, po katerem bi prišlo do precejšnje decentralizacije sovjetskega gospodarstva. Direktorji posameznih tovarn bi dobili več vpliva in sicer na račun moskovskih birokratov.

Nekateri analitiki poudarjajo, da ni mogoče preveč računati na Jurija Andropova, ker je 69-letni Andropov, ki je nasledil Leonida Brežnjeva pred 9 meseci, precej šibkega zdravja.

Iz Clevelanda in okolice

Lep piknik—

Preteklo nedeljo popoldne in zvečer je imel Belokranjski klub lep in dobro udeležen piknik na Slovenski pristavi. Kosilo je bilo prvovrstno, vreme vroče a zelo naklonjeno.

Festival uspel—

Preteklo nedeljo zvečer se je končal Starokrajski festival na E. 185. cesti. Tudi letos je bilo zelo veliko obiskovalcev, posebno zadnje tri dni. Menda bodo že ta teden začeli s pripravi za prihodnje leto.

Prvo mesto—

Preteklo nedeljo, 7. avgusta, je Slovenski folklorni inštitut prejel prvo nagrado kot najbolj pestra in slikovita skupina v paradi, katera je bila prirejena kot viške »Starokraj-skega festiva« na E. 185. cesti v Clevelandu. S svojimi številnimi narodnimi nošami so plesalci Inštituta predstavljali vse slovenske pokrajine. Spremljalo jih je navdušeno odobravanje gledajoče publike.

Hčerkico imajo—

Dne 7. junija se je g. William in ge. Cheryl, roj. Merhar, Owen, Lombard, III. Ponosni stari starši so g. in ga. Joseph Merhar, Richmond Hts., Ohio in g. in ga. Albert Owen, Cleveland Hts., Ohio. Prastara starša sta pa g. in ga. Frank Rutar, Cleveland, Ohio. Čestitke vsem!

Razprodaja—

V petek in soboto, 12. in 13. avgusta, bodo imeli trgovci na St. Clair Ave. veliko razprodajo. Vsaka trgovina bo imela nekaj posebnega. Blago bo razstavljeno tudi zunaj trgovin in trgovci vas vabijo, da jih obiščete.

Katoliški borštarnji praznujejo stoletnico

V soboto, 20. avgusta, zvečer bodo praznovali Katoliški borštarnji v severnem delu Ohia 100-letnico ustanovitve te bratske organizacije. Slovesnost bo pri Sv. Vidu in se bo pričela zvečer ob 6. uri s končevirano sv. mašo, katero bo daroval pomožni škof A. Edward Pevec. Somaševali bodo drugi duhovniki, člani te organizacije. Po maši bodo na razpolago koktajli v baru, ob 8. uri pa bo servirana večerja. Sledil bo kratek program in veselica v avditoriju.

Prisrčno vabljeni so vsi člani in prijatelji. Vstopnina k prireditvi je \$8 na osebo in si morate rezervirati sedež najkasneje do 15. avgusta. Lahko si rezervirate mizo za 8 gostov. Rezervacije sprejemata člana odbora John M. Spilar (681-2119) in Anthony J. Urbas (881-1031).

Balincarji vabijo—

Balincarski krožek Slovenske pristave si je izbral poseben dan za ljubitelje tega športa. V soboto, 13. avgusta, priredi krožek piknik na SP. Ob 6. uri zvečer bo na voljo večerja s stekom. Vabljeni!

Kresovci vabijo—

Slovenska folklorna skupina Kres bo imela letos dva nastopa. Prvi bo v soboto, 10. septembra, zvečer ob 7.30, drugi pa v nedeljo, 25. septembra, popoldne ob treh. Oba nastopa bosta v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Vstopnice za nastop 10. septembra bodo rezervirane in že lahko pokličete Cilko Švigelj na 944-0708. Vstopnina je \$5. Za nastop 25. septembra ne bo vstopnine za otroke, stare do 13 let. Vstopnice za starejše osebe lahko dobite pri članih Kresa. Dušan Maršičev Veseli Slovenci orkester bo živo spremljal oba nastopa ter igral za ples po prireditvah.

»Camp Pristava 1983«—

Letošnje zelo uspešno tabornjenje na Slovenski pristavi je bilo pod spretnim vodstvom Mike Koširja. Čestitke! Najboljšo skupino so sestavljali: Mary Ann Rus, Joe Cimperman, Andy Veider, Danny Frank, Tanja Kaucic, Rok Ribic, Caroline Zitnik, Pavli Košir, Suzi Rihtar, Peter Mrva, Danielle Selan in Eddy Sedmak. Skupina je bila pod vodstvom Ed Hrena, pomagala sta mu Donna Stefancin in Andy Gaser. Najboljša taboriščnika sta bila Tony Percic in Mary Ann Rus, nagradi za vodenje sta pa prela Ivan Kamin iz Middle Village, N.Y. in Annie Lončar iz Kirtlanda, O. Čestitke vsem udeležencem taborjenja in njihovim voditeljem!

Volitve danes—

Danes so v 12. mestni vardi posebne volitve, na katerih bodo volivci izbrali novega mestnega zastopnika. Kot kaže, ima prednost bivši clevelandski župan Dennis J. Kucinich. Pričakujejo, da se bo volitev udeležilo do 60% volivcev, kar je nekaj izrednega za take volitve.

VREME

Pretežno sončno in prijetno danes z najvišjo temperaturo okoli 78 F. Tudi jutri bo pretežno sončno z najvišjo temperaturo okoli 80 F. V četrtek bo spremenljivo oblačno z manjšo možnostjo krajevnih neviht. Najvišja temperatura okoli 81 F. Tudi za petek in soboto napovedujejo deloma sončno vreme s temperaturo v nizkih 80-ih. Torej lep teden.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas

NAROČNINA:

Združine države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece
Kanada in dežele izven Združenih dežav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih dežav; \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 58

Tuesday, August 9, 1983

Igra s punčko

11 let staro dekletce, pa naj bo še tako telesno in duševno razvito, je še otrok in mu v našem slovenskem ljudskem izrazu ne pravimo punca, temveč punčka. Taka punčka je Samantha Smith iz Manchestra v državi Maine, katere oče je profesor angleškega jezika na univerzi Maine; je torej iz ugledne družine. Napisala je pismo sovjetskemu mogotcu Juriju Andropovu, kjer ga prosi za zagotovilo, da Sovjetska zveza ne bo začela vojne.

Ali je ideja takega pisma prišla na misel deklici sami, ali je dobila pobudo od staršev, ali pa je prišla iz sfere propadandnega aparata ZSSR, bo pač težko dognati. Vsekakor je tovariš Dobrinin že skoraj 25 let sovjetski veleposlanik v Washingtonu in zatorej pozna Ameriko od vseh strani do zadnjega vlakenca. Na pismo je seveda prišel iz Kremlja odgovor s povabilom, naj Samantha pride na obisk v Sovjetsko zvezo, kjer se bo prepričala o miroljubnosti sovjetskih oblasti in ljudstva. Vsa reč je šla kot »po žnoric«, povabilo in obisk sam sta se popolnoma prilegala panorami igre, ki so jo Rusi odigrali z odlično komunistično načrtovano preciznostjo in točnostjo. Ker je bila vsebina pisma popolnoma političnega značaja, je moral biti tak tudi obisk, čeprav sta se oče in mati glavne igralka na vso moč prizadevala, da bi vse skupaj prikazala kot nekaj povsem zasebnega, nepolitičnega.

Igra se je Sovjetom na celi črti posrečila. Vedeli so, da bodo deklico spremljale baterije sovjetskih, ameriških in drugih televizijskih ekip in množica časnikarjev. Kaj je bolj vabljivo, kot tako lepo priložnost temeljito izkoristiti, da se po svetu razlije propagandni val o sovjetski ljubezni do miru, katera vojne ne more začeti. V Ameriki pa naj igra z ljubko, otroško, v Sovjetiji navdušeno sprejeto in javno češčeno odposlanke omehča ljudski odpor proti Sovjetiji in s tem spodkoplje načrt predsednika Reagana za močno oborožitev Združenih držav, da bi bile sposobne s svojo oboroženo močjo preprečevati komunistične načrte za popolno podjarmljenje sveta.

Če je za trditev potreben dokaz, naj ga takoj navedem. Ko je naša punčka obiskala palačo mladih (komunističnih) pionirjev v Moskvi, so jo tamkaj povabili, naj podpiše »svoj glas za mir«. Ta glas pa je vseboval obsodbo načrtov za namestitev ameriških misilov v Evropi, torej zavrnitev najvišjega in najbolj spornega vojaško-političnega problema naših dni. K sreči je to zapazila otrokova mati, takoj intervenirala in podpis preprečila.

Morda so ruske oblasti čutile, da bi ves ogromni cirkus okrog male punčke utegnil po svetu zbuditi sumnjo, da njen obisk hočejo izrabiti v politične namene. Časnikarji so namreč opazili, da je bilo kritje tega obiska na sovjetskih obveščevalnih postajah kar skromno. Vendar so bile objavljene fotografije na najvidnejših mestih vsakega časopisa obenem s podčrtanimi izjavami male deklice, kakor so Sovjeti zavzeti za ohranitev miru. Sicer pa igra ni bila namenjena ruskemu ljudstvu, ki take propagande itak ne potrebuje ko ravna, kakor mu je ukazano, marveč zunanjim obveščevalnim medijem širom sveta, da se uspešno razglašajo sovjetska skrb za mir, indirektno pa kaže s posredovanjem ameriške punčke na bojaželjnost ameriške administracije.

Koliko je ta prebrisana igra z ameriškim otrokom uspela, se danes seveda ne more dognati. Bila pa je inscenirana in odigrana do najmanjših podrobnosti in v velikem obsegu. Deklet-

(dalje na str. 4)

Beseda iz naroda ...

Papeški slovenski zavod v Rimu ob svoji desetletnici

RIM, It. - Dne 20. junija je preteklo deset let, odkar je papež Pavel VI. povzdignil Slovenik v papeško ustanovo. Marsikdo se še spominja, s kakšnim veseljem in navdušenjem, nekateri kar s ploskanjem, smo sprejeli to novico v baziliki Sv. Petra. Drugim je morda ostal nepozaben obisk v Sloveniku, ko ga je v dveh dneh obiskalo nad 2000 romarjev, ali pa vseslovensko srečanje v palači Pija XII., kjer so naši pevski zbori z vseh krajev domovine, od Koroške do Benečije, po izklesanih besedah pisatelja A. Rebule dobesedno osvojili poslušalce.

V desetih letih se je marsikaj spremenilo. Od prisotnih nadpastirjev so nas zapustili prvi slovenski metropolit J. Pogačnik, mariborski škof M. Držičnik in zamejska škofa J. Köstner ter P. Cocolin; njim se je pridružil še bivši študent Štefan Štainer. Koliko naših dobrotnikov je v tem času prekorajilo vrata večnosti, ne more odgovoriti noben kronist razen Onega, ki piše večno kroniko. Vse pa smo vključili v našo molitev, ki se dnevno dviga od oltarja iz pohorskega marmorja, z relikvijami naših zaščitnikov v Sloveniku, ob

Romanje v Frank

CLEVELAND, O. - Društvo SPB, kakor vsako leto, tudi letos priredi romanje k Materi božji v Frank, Ohio. Letošnje romanje bo v nedeljo, 25. septembra.

Ko se ta datum približuje, je prav, da objavimo tudi podrobnosti in se priporočamo za čim večjo udeležbo, saj so bili romarji vsako leto zelo zadovoljni in zagotavljali, da se prihodnjic spet vidimo v prijetnem Marijinem svetišču.

Tudi letos bo ob 12. uri opoldne romarska sv. maša, katero bosta darovala g. župnik dr. Pavel Krajnik, in p. Fortunat iz Lemonta. Sv. maša bo darovana za rajne sorjake, posebno za žrtve vojne in revolucije, predvsem pa za tiste, ki so izgubili življenje v Grčaricah in na Turkaku septembra 1943. leta. Letos obhajamo 40-letnico njihovega mučeništva.

Po maši bo takoj kosilo, vstopnice za kosilo so po \$5.25 in se dobe v Clevelandu, če pokličete tel. 881-2852. Po kosilu, nekako ob 2.30 popoldne, bo križni pot ob postajah v gozdičku, nato pa pete litanije Matere božje in blagoslov.

Cena za vožnjo z avtobusom je za odrasle \$8, za majhne \$4. Prijave sprejemajo sledeči:

Lojze Bajc — 486-3515
Vinko Rozman — 881-2852
Tone Meglič — 761-1060

Odbor

pogledu Brezjanske Marije Pomagaj na steni, — dragocen spomin slovenskih škofov in slovanskega papeža Janeza Pavla II., ter po naše okrašen tabernakelj na umetniškem podstavku.

Za zavod seveda ni pomembno, kaj se je dogajalo okrog njega, temveč, kako je sam vršil začrtano poslanstvo.

Povprečni zgodovinar je zabeležil množično romanje rojakov v svetem letu 1975, z zračnim mostom med Brnikom in Ciampinom (Ciampino je rimsko letališče, op. ur.); nadalje vseslovensko romanje ob 1100-letnici brižinskih spomenikov s papeževim kronanjem Marije Pomagaj v Sloveniku, ali pa Ciril-Metodovo romanje z novim metropolitom A. Šuštarjem.

Vsa ta skupinska srečanja so globoko odjeknila v verskem življenju naših rojakov in postaviti je treba, da je Slovenik igral važno vlogo za dosežene uspehe. Nič manj pa niso bili zadovoljni posamezni romarji, ki so potrkali na vrata in si želeli postrežbe in navodil za razburkani Rim.

Ob teh zunanjih in bolj vidnih dogodkih, za posameznika bolj otipljivih, se je treba ustaviti pri vsakdanjem skritem življenju Slovenika, kamor je prišlo po blagoslovitvi 31 študentov, ki so se leta in leta s študijem pripravljali na bodoče apostolsko delovanje med svojimi rojaki v domovini. Kot bi nam hotel največji Dobrotnik pripraviti posebno veselje, so ravno za desetletnico doktorirali kar trije: iz bogoslužja, svetega pisma in

sociologije, in se v teh dneh vračajo domov, da bodo obdelovali po škofovi želji del Gospodovega vinograda.

Omeniti je treba tri srečanja, takoimenovane simpozije, kjer se je na vsakem zbralo nad trideset izvedencev: razpravljali so najprej o vsemisijskem delovanju pri Slovenicah, v jeseni 1981; nato o misijskem delovanju v mariborski škofiji, po Veliki noči 1982, in o S.B. A. M. Slomšku, v lanskim jeseni. Ob vseh treh srečanjih se je ustavil tudi tisk, čeprav to ni bil namen organizatorjev, ki so si zastavili izključno znanstveno raziskovanje.

* * * *

Desetletna doba se ni izčrpala samo v uspehih, ampak je tekom časa prinesla na dan nekaj pomanjkljivosti, ki jih mora vodstvo upoštevati. Med vsemi naj se omejim le na naslednje: Romarji so najbolj občutili, da jim primanjkuje primerna dvorana za družabno srečanje. To posebno po večerji, ko bi vsak poln vtisov, rad povedal svoje mnenje ali pa z domačo pesmijo potrdil, da smo v Sloveniku »kot doma«.

Pri večjih obiskih in znanstvenih srečanjih smo občutili potrebo po dvorani, kjer bi mirno tek pogovor in bi ne bilo potrebno spreminjati obednice v predavalnico in obratno. Univerzitetni značaj Slovenika zahteva končno primerno dvorano za knjižnico, kamor se stekajo knjige, ki kakor koli govorijo o teologiji in filozofiji ali o veri in katoliškem delovanju med Slovenci doma in v zamejstvu.

Hvala Bogu, da knjige prihajajo, samo da prostora ni bilo. Slovenikova knjižnica dobiva svoj izrazit obraz in nadomestljivo poslanstvo. V krogu rimskih narodnih, univerzitetnih in redovniških knjižnic, predstavlja našo filozofsko teološko kulturo. Vse du-

(dalje na str. 4)

BARAGOVİ DNEVI 1983

LEMONT, Ill. - Znova in znova skušamo nuditi Slovencem možnost, da spoznavajo veličino božjega služabnika Barage. V ta namen obhajamo v Lemontu vsako leto Baragovo nedeljo. Letos bo to obhajanje v nedeljo, 28. avgusta. Marquetteška škofija pa obhaja letos Baragova dneva 3. in 4. septembra. Za lemontsko Baragovo nedeljo 28. avgusta in za marquetteška Baragova dneva 3. in 4. septembra v Manistique, Michigan, pride zastopnik Ljubljanske nadškofije č.g. Zdravko Babor, dekan in župnik v Kranju.

Baraga se je kot misijonar bližal svojim vernikom v njihovih materinskih jezikih, poganskim Indijancem pa je oznanjal Kristusovo blagovest v njihovem indijanskem jeziku. To je vršil zato, ker je bil prepričan, da je treba celotnega človeka pridobiti za Kristusa in njegovo radostno oznanilo. Materinski jeziki izražajo notranje ali duhovno življenje ljudstev in narodov.

Isto nedeljo je tudi romanje župnije sv. Štefana iz Chicaga k Mariji Pomagaj v Lemontu. Vabimo vas, da se udeležite Baragove nedelje v Lemontu 28. avgusta. Maša bo ob enajstih dopoldan.

Po maši bo kosilo v Romarskem domu; cena za eno kosilo \$5.00; za otroke \$3.00. Podprite slovenski Lemont s svojo udeležbo na Baragovo nedeljo. Po maši se začne medeni piknik.

Iz čikaške župnije sv. Štefana je avtobus za romanje v Manistique že napolnjen.

P. Fortunat OFM

V spomin slovenskemu župniku Gregoriju Maliju

LAKE PANASOFFKEE, Fla. - V torek, 26. julija 1983, je umrl v Buenos Airesu mnogim bivšim taboriščnikom znani župnik g. Gregorij Mali. Rojen l. 1903 v Selih pri Kamniku, posvečen za duhovnika l. 1927 v Ljubljani, je bil kaplan v Žužemberku pri župniku Gnidovcu (Gnidovec je bil obsojen na smrt po vojni), nato kaplan na Vrhniki, od koder je prišel za župnika v Ajdovec. Po požigih in umorih 12. decembra 1942 v Ajdovcu, se je Mali rešil v Žužemberk, od tam odšel v Ljubljano, maja 1945 pa se podal na begunsko pot, najprej v Vetrinje, nato v Peggez pri Lienzu, od tam v Spittal na Dravi, nato v Argentino, kjer je končal zemeljsko potovanje in z vero v Boga odšel v večnost.

To je kratek opis Malijevega potovanja po zemlji.

Naj ob smrti tega dobrega duhovnika, ki je s tako ponižnostjo, gorečnostjo, predanostjo, dobroto, nesebičnostjo, molitvijo in prenašanjem velikih križev deloval med ljudmi po farah, potem po taboriščih in v Argentini, omenim samo nekaj grozovitih preizkušenj, ki so mu jih naložili slovenski komunisti.

Komunisti so govorili, pisali pred vojno, med vojno, da bodo prinesli mir, podpirali reveže — vsi bomo enaki, si slišal komunistično propagando — ustvarili bodo novo, srečno družbo. Najbolj revni del slovenske zemlje je Suha Krajina na Dolenjskem, to je svet okrog Žužemberka, Hinj in Ajdovca. Nikjer se komunist ni zdivjal v taki meri kot ravno v Suhi Krajini.

Verjetno noben slovenski duhovnik — če izvzamemo mučenja pomorjenih duhovnikov in onih v slovenskih katakombah-ječah — ni doživljal grozote komunističnega satanizma kot Gregor Mali. V noči med 11. in 12. dec. 1942 (med petkom in soboto) so komunisti porušili v Ajdovcu: Cerkev sv. Trojice s Svetim Rešnjim Telesom, Gnidovčev dom (imenovan po škofu Gnidovcu), požgali šolo in župnišče.

Mali je bil zaprt v kleti. Ko so ga partizani dobili v roke, so ga vlekli pred zid, da ga ustrele. Med tem so gorela poslopja. Može in fantje Vaške straže so deloma zgoreli, drugi bili postreljeni ob gorečih poslopih; nekatere so po odhodu komunistov našli z rožnim vencem v roki. Komunistka — bivša učiteljica — je s satan-skim veseljem govorila: Srce mi je poskakovalo, ko sem videla goreti farno cerkev sv. Trojice!

Župnika so med vsemi strahotami zasliševali, na tistem govorili (ljudje so to slišali), da ga bodo kasneje, ko bo manj ljudi, ustrelili. Morda so komunisti zaradi velikega števila mrtvih, ki so ležali pred njimi, morda zaradi nekega strahu, ki so ga povzročili ljudem s svojimi zločini, odlo-

žili umor župnika. Dejstvo je, da ga niso ustrelili.

Naj prepišem nekaj stavkov iz Malijevega pisma, kjer opisuje strahote tistih ur: »...je bil partizanski napad na Ajdovec in požig cerkve v noči med 11. in 12. dec. 1942 (med petkom in soboto). V nedeljo 13. decembra 1942 sem ob desetih imel namesto maše za župljane sv. mašo za pobite Vaške stražarje, ki jih niso smeli položiti na mrtvaške odre v domacih hišah, ampak so mošeje na mojo prošnjo na pokopališču skupali skupen grob in jih vanj enega poleg drugega položili. Bilo jih je 11. Eden izmed njih je imel v desni roki rožni venec. To je bil pokop tako pretresljiv in spremljan s takim jokom, da so ga slišali ljudje več kot eno uro daleč. V ponedeljek, 14. decembra, so ubili še očeta g. dr. Gnidovca. Naj počivajo v miru.«

V drugem pismu mi g. Mali piše: »...Decembra 1942 je bila župnijska cerkev Presv. Trojice ne samo požgana. Eden izmed komunističnih napadalcev je z železnim batom oltarno menzo razbil, da je cerkev izgubila posvečenje. Pozneje so cerkev pod vodstvom inženirja z minami popolnoma porušili in njene ruševine odpeljali na cesto, ki pelje v Frato, na mesto, kjer so se komunisti od začetka zbirali. Tako imajo zdaj tam eno mašo na Selih pri Ajdovcu v majhni podružnični cerkvi, drugo pa v cerkveni hiši, ki so jo priredili za sveto mašo ob nedeljah.«

Požgane farne cerkve v Suhi Krajini — v Žužemberku, Ajdovcu, Hinjah, in požgani podružnici v Žvirčah in Visejcu še sedaj po preko 40 letih komunistične »osvoboditve« o-znanjajo vernim in nevernim o satanizmu, ki so ga sejali kršчени brezverni slovenski komunisti po najbolj revnem delu Slovenije. In še sedaj, po toliko letih komunistične »svobode«, ljudje ne dobe dovoljenja za zidavo novih poslopij.

Tako mi je Mali pisal l. 1980: »...Morda si že bral, da je bila na obeh mestih, kjer sem v mladih letih služboval, nova maša: v Ajdovcu 29. junija 1980, v Žužemberku 6. julija 1980. Obe novi maši sta morala biti zunaj cerkve v posebnih za to slovesnost prirejenih prostorih. Obeh novih maš se je udeležilo veliko ljudi. Toda vsi so zelo pogrešali cerkve in obžalovali, da se novi maši nista mogli vršiti v cerkvah. Posebno pa je krvavelo srce meni, ker sta obe cerkvi v Ajdovcu in Žužemberku bili od komunistov požgani.«

Zakaj se je slovenski komunist, vzgojen pri največjem morilcu v zgodovini človeštva Stalinu, tako razdivjal po najbolj revnem delu Slovenije? Ljudje po Suhi Krajini so v trdnem delu za obstanek tudi trdno verovali v Stvarnika nebes in zemlje in držali božjo posta-

vo. Ker jih komunisti niso mogli spreobrniti na svojo stran, zato so hoteli cerkev, duhovnike, domačije in ljudi uničiti. Zato se sedaj ne dobe dovoljenja za zidavo cerkva.

Pozabljam na zgodovinsko dejstvo, da so Titovi komunisti — mislim na sedanje slovenske in druge komunistične oblastnike — v času, ko so požigali domačije in morili nedolžne ljudi, iskali zaslonbo pri Hitlerju. Že 17. novembra 1942 so Titovi zastopniki imeli sestanek z nacističnimi generali. Ameriški zgodovinar Walter Roberts piše o sestankih med Djilasom, Velebitom, Popovićem in nemškim generalom Dippoldom v Vakufu blizu Sarajeva 11. marca 1943, in potem v Zagrebu 25. marca 1943, kamor je Titove zastopnike pripeljal nacistično letalo iz Sarajeva. Komunisti so nacistom obljubili - tako poroča ameriški zgodovinar - da se komunisti pod Titom ne bodo borili proti Hitlerjevimi armadam, ampak le proti Mihajloviću.

G. župnik Mali nikdar ni mogel pozabiti zlasti požiga farne cerkve s Svetim Rešnjim Telesom. Ko sva bila v taborišču skupaj, je bila stalna misel in tožba: Le zakaj nisem rešil Sv. Rešnjega Telesa!

A kako, ko je bil zaprt v kleti, ko je vse gorelo okrog in ko so komunisti streljali vsepovsod?! Je bilo neko posebno božje varstvo, da ga niso takoj ustrelili, ko je stal pred zidom in da je kasneje ostal živ. Bog ima svoje načrte in svoje varstvo in razloge.

Naj mu dobri Bog, ki mu je župnik Mali vse življenje tako zvesto služil, da mir, ki ga na svetu ni našel. A ker verujemo v večno življenje in v občestvo svetnikov, je prav, da se našim rajnim, ki so bodisi v vicah ali nebesih, priporočamo, da bomo srečni in pripravljeni dospeli do praga vesele večnosti.

Jože Cvelbar

Rentgen za drevje

Kako ugotoviti, ali je drevesno deblo zdravo, ne da bi ga posekali? Vprašanje je sprva zanimalo ekološke, ki so proučevali vpliv onesnaženja na drevje, kasneje pa tudi gradbenike, ki so z nedestruktivno metodo želeli izvedeti, kako kvalitetno je drevesno deblo.

Japonci so naredili napravo, ki deluje na znanem načelu križnega presvetljevanja z žarki X — tomograf. Ta se uspešno uporablja v medicini, zdaj pa je izdelan v precej manjši izvedbi in težak le dobrih 110 funtov, tako da se zlahka prenaša.

Iz slike debela, kot jo mikroprocesor digitalizira in prenaša na zaslon, je mogoče sklepati predvsem o razdelitvi vode v njem in s tem o poškodovanosti in starosti debel. To je

Dr. V. J. Bratina

Galileo Galilei — Revisited

»E tardi!«, Violetta Verdi, La Traviata

III.

Knjiga »De Revolutionibus« je hitro našla svoje mesto v »Index Librorum Prohibitorum«; to se pravi, katoličan je moral dobiti formalno dovoljenje, če se ne motim, od krajevnega odinarija oz. njegove pisarne, da je smel brati, da se Zemlja premika okoli Sonca in ne obratno.

Nerodna zadeva, danes težko razumljivo. Šele leta 1822 — mislim, da je letnica točna, imam namreč težave s tem podatkom —, ko je že vse skupaj postajalo smešno, je bila Kopernikova knjiga dovoljena širšim množicam. Mimogrede, poljska Akademija znanosti je leta 1973 za 500-letnico Kopernikovega rojstva izdala njegovo kompletno delo v treh knjigah. Prva knjiga je prekrasen faksimile Kopernikovega rokopisa: »De Revolutionibus«, seveda primerno draga. Med tem je tudi »Index« prenehal izhajati, danes bi bil verjetno najdebelejša knjiga, zadnja izdaja je bila leta 1948 in je danes že »collector's item«.

Pa se vrnimo k protestantom! Imeli so veliko intelektualcev, med njimi nekatere izredno bistre glave. Tudi nekaj bliže Poljski so bili, kot Rim. Kopernika so divje napadli, tudi Martin Luther (1483-1546), ki se je, slično kot katoličani, oprl na Jozuetov tekst.

Veliki Melanchton (Schwarzerd, 1497-1560) je Kopernika sarkastično imenoval: Sarmatski astronom, in je bil mnenja, da bi take ljudi morala oblast zaustaviti.

Da Sarmati niso bili preveč upoštevani, bi sklepal po romanu dr. Ivana Preglja, »Magister Anton«. Tam vikar Jože izprašuje magistra Antona: »...Bil si med Sarmati. Ali res uši pražijo za jed?« in nadaljuje: »Tak govori! Ali v snegovih in zmrazalih še kaj vedó o Kristusu ali še vedno konjsko čeljust molijo?« Je to roman, toda dobro pokaže, kako je prefinjena Renesanca gledala s prezirom na »daljni sever«.

Tudi reformator Calvin (1509-1564) je z ostrimi besedami napadel Kopernika, češ, kdo se drzne njegovo avtoriteto primerjati z božjo, itd.

Na zaključku svojega članka dr. L.P. poizkuša vskladiti

zanimivo ne le za biologe, ki proučujejo fiziologijo dreves, ampak ima velik pomen za ugotavljanje poškodb lesenih zgradb in njihove starosti. Slednje je zanimivo tudi za arheologe, ki s tomografijo starih lesenih konstrukcij lahko sklepajo tudi na klimatske in druge razmere v zgodovinskih obdobjih.

besede Biblije z naukom heliocentričnega sistema. Razlaga naj bi bila ta: Knjige Stare zaveze, Jozuetova vključno, govorijo v jeziku takratnega povprečnega Izraelca, kmetovalca, pastirja, ne pa v jeziku astronoma 17. stoletja, še manj v jeziku teoretskega astrofizika 20. stoletja.

Tudi dr. M. Slavič v že omenjenem prevodu Stare zaveze (mariborska izdaja, prva knjiga) v uvodu razglablja precej obširno o tem. Takole piše med drugim: »Sv. pismo je nezmotno...tudi v rečeh znanosti...V rečeh znanosti. Tega ni težko uvideti, če vemo dvoje. Prvič, da sv. pismo sploh nima namena poučevati ljudi v znanstvenih rečeh, ampak jim kazati pot k zveličanju...Drugič, ko govori o naravoslovnih pojavih, ne govori o njih strokovno, po njihovem fizikalnem ustroju, ampak po njih zunanjem videzu, kakor se javljajo čutom in kakor se o njih izražajo vsi ljudje, ko ne govorijo strokovno...«

Tudi, če se prav spomnim, smo se že v šoli pri verouku učili, da je menda I. Vatikanski koncil sprejel ali celo neka-ko uzakonil ta način razlage Biblije. Bo kdo mislil, ha, v tem je rešitev! S tako ali vsaj s približno tako razlago bi Galileo zlahka dosegel svojo oprostitve pred kardinalinkvizitorji in bi te nerodne zadeve Galileo Galilei sploh ne bilo. Le kam so gledali vsi skupaj, da niso te enostavne rešitve takoj zapazili? Velikanska zmota!

Galileo je bil velik genij, s čudovitimi razumskimi sposobnostmi. Napisal je razpravo: »Pismo Madami Christini di Lorraine, veliki vojvodinji toskanski. O problemu rabe citatov iz Biblije v svetu znanosti« (1615).

Vsak, ki govori ali piše o zadevi Galileo, bi moral nad vse skrbno prebrati in podrobno preštudirati to njegovo razpravo. Je v resnici delo genija. S kakšno logiko, s kakšnim znanjem, in tudi s kakšno potrpežljivostjo razlaga stavke sv. pisma, ki so cerkvenim dostojanstvenikom in, bi rekli, takratni učenci Cerkev, delali take preglatice, nepremostljive preglatice.

Vse, praktično vse, kar je dr. Slavič zapisal in, kar se verjetno tudi sklada s sedanjo razlago oz. stališčem Cerkev o razlagi sv. pisma, je že v tej razpravi laika Galileja, in to pred več kot 300 leti! Seveda je nerodno, da je bil Galileo obsojen od svete Inkvizicije zaradi idej, ki so danes nekako uradna razlaga iste Cerkev, ki ga je obsodila. Kako se že reče v angleščini, »supreme irony«!

(dalje prihodnji torek)

Papeški slovenski zavod v Rimu ob svoji desetletnici

(Nadaljevanje z 2. str.)

hovnike pristrčno vabim, da nam posredujete redkosti slovenskega čtiva in s tem doprinesete svojo »veliko opeko« h gradnji naše edinstvene kulturne cerkvene ustanove, v kateri se zrcali slovenska duša.

Tem vrzelim je bilo treba najti primerno rešitev, zato smo pred dvema letoma prosili arhitekta Jožeta Kregarja, naj nam pripravi načrt za racionalno izrabo pritličja, ki je bilo v našem. Izvedbo pa je prevzel arhitekt Jože Breč.

* * *

Zunanji znaki so nam namigovali, da je prišel trenutek za izvedbo načrtov. Nepričakovano so bili izpraznjeni določeni prostori in rimska občina je v kratkem času odobrila načrte. Tako smo se lotili dela — prepričani smo namreč, da je tukaj božji prst — in to delo dobro napreduje ter vse kaže, da bomo v novembru končali.

Z deli so povezani stroški. Dosedanja pomoč dobrotnikov, kot tudi vidni zunanji znaki naklonjenosti posebno pa zaupanje v božjo previdnost, ki se poslužuje človeškega delovanja, nam dajo pogum in prepričanje, da bomo s skupnimi močmi začeto delo srečno končali.

Nobenega ne bi radi izključili od sodelovanja in vse prijatelje lepo vabimo, da doprinesejo delček. Prav lepa hvala vsem, ki ste že darovali svojo »opeko« in Vas bratsko vabim, da nam priskočite na pomoč. Gre za ustanovo, ki presega osebne interese in je ena izmed redkih, da ne rečem, edina slovenska kulturna ustanova, ki jo kot slovensko pra-

vno osebo prizna cerkveno in civilno, narodno in mednarodno pravo.

Nekoč so naši predniki nosili »višarska polena« in zgradili Svete Višarje, mi pa prosimo, da za Slovenik prinesete »opeko«, ki stane Lit 5.000.- Kamen na kamnu palača, opeka na opeki Slovenik! Vse »opeke« bomo simbolično položili pod marmornato ploščo z napisom »Sveto leto odrešenja 1983« in papeževim grbom.

S tem dobi naša dejavnost veliko večji pomen. Ne gre samo za stvarno gradnjo, ampak za neko skupno akcijo vernih sobratov in sester po svetu, s katero bomo postavili skupni spomenik svoje vere in hvaležnosti. Pred desetimi leti smo se zbrali okrog vogelnega kamna, vzete iz bližine groba svetega Petra. S simbolično »opeko«, pa bomo zgradili skupni spomenik vere, izraz našega notranjega prepričanja in vzpodbudo bodočim rodovom. Ako bo prišla primerna prilika, bomo svojo hvaležnost tudi skupno izrazili v obnovljenem delu Slovenika.

Naslov Slovenika je:

Papeški slovenski zavod
Via Appia Nuova, 884
00178 - RIM, Italija
Tel. 799.4744)

Današnje poročilo naj bi bilo najprej prav pristrčna zahvala vsem, ki ste že prinesli »svojo opeko«, povabilo vsem, ki bodo dostavili še »svojo«, prav posebno pa vam vsem, ki nas z molitvijo podpi-

Igra s punčko

(nadaljevanje z 2. str.)

ce je bilo deležno ves čas najvišjih privilegij sovjetske družbe. Vozili so jo po Moskvi in Leningradu v črni Čajka limuzini, kakor se vozijo najvišji oblastniki; kamor je prišla, so jo sprejemali s šopki cvetja in izrednimi slovesnostmi; ko je prispela v privilegirano poletno letovišče za mladino ob Črnem morju, je pred njo paradirala ruska mladina kakih 2000 mladcev, ki so ji vzklicali dobrodošlico; povsod jo je mlado in staro prosilo za avtografe.

Reči pa je tudi treba, da je bila deklica kos svoji nalogi. Navadno se ji je posrečilo očarati svoje goste, posebno ko je izjavila, da ji je obisk razgalil skrbi, ki jih je izrazila v svojem pismu Andropovu. Ko so jo časnikarji vprašali, ali se še boji, da bi Kremelj utegnil sprožiti nuklearni napad, je vzdihnila: »O ne!« Zdi se, da so bili celo resni ameriški časopisarji zadovoljni z dobro odigrano igro in ji pripisali mnogo večji pomen, kot ga zasluži. Tako vsaj bi človek sklepal, ko je prebral v vodilnem newyorškem listu debelo tiskano napis: »Solarka, ki je razorožila Ruse«. Skoraj bi se bilo treba smejati, če bi človek ne videl v tej naivnosti semena nevarnega bodočega razvoja.

Doživela pa je punčka eno veliko, rekel bi elementarno, razočaranje. Pričakovala je, da ji bo dano videti in govoriti z idolom svojih otroških sanj, z vrhovnim šefom svetovnega komunizma, Jurijem Andropovom, komur je bila poslala pismo. Ni se zgodilo. Sovjetski samodržec je modro sprevidel, da bi šla igra z otrokom predaleč, če bi ga on sam sprejel in z njim govoril. Cirkus bi udaril čez rob, pretiravanje bi utegnulo več škodovati propagandistični učinkovitosti igre kot koristiti ji. Prepričan sam, da bi bila deklica rada zamenjala vse hrupne sprejeme s cveticami in paradami za nekaj trenutkov sprejema pri Andropovu.

Tako se je igra končala napol tragično. Vendar je upati, da ob tej tragediji nihče na svetu ni jokalo.

L. P.

rate in kličete na našo rimsko slovensko ustanovo po Marijinem posredovanju blagoslov Najvišjega!

Rim, 20. junija 1983

Maksimilijan Jezernik
Rektor

Koncert v cerkvi je za komuniste prepovedan

GORICA, It. - Beograjski list *Večernje novosti* poroča o zanimivem primeru učiteljice matematike Marije Antoci (po poreklu Madžarka) iz Kanjiže, ki je bila najprej izključena iz Zveze komunistov Jugoslavije, nato pa so ji izrekli zadnji opomin. In vse to zaradi koncerta z Bachovimi skladbami v horgoški cerkvi.

Marija Antoci sicer osebno koncertu ni prisostvovala, pač pa se je zavzemala za obisk koncerta, češ da je taka glasba vredna poslušanja. Komunisti na šoli so ji zamerili, da je glede koncerta ravnala v nasprotju s partijskimi opredelitvami. S tem, da je energično in brez zadržkov podprla koncert v cerkvi, je izpričala svoje liberalistično prepričanje in storila nepopravljivo napako, ki je nezdržljiva s politiko Zveze komunistov.

Nedopustno je, da se je šola — je rečeno v sklepih partijske organizacije skupnih srednjih šol v Kanjiži — spremenila v kraj, kjer »agitirajo in zagovarjajo obisk koncerta, katerega vsebino določa far«. Zato je bila izključena iz partije.

Marija Antoci pa se ni vda. Obrnila se je na komisijo za statutarna vprašanja centralnega komiteja ZK Srbije. Ta komisija je ugotovila, da je sicer pogrešila, ker je podprla obisk koncerta v cerkvi, ker ni dovolj upoštevala velikega vpliva, ki ga ima Cerkev v tem kraju. Tudi je z nekaterimi svojimi dejanji pripomogla k poslabšanju odnosov na šoli, vendar kot mlada članica ZK tega ni mogla videti in dojeti. Komisija je tudi upoštevala, da je dobra prosvetna delavka, pa je sklep o izključitvi spremenila v zadnji opomin.

Toda osnovna organizacija šol v Kanjiži ni popustila. Pritožila se je na komisijo za statutarna vprašanja pri ZK Jugoslavije. Obtožbe so postale še ostrejšje: Marija Antoci ne kaže nobene aktivnosti v partijskem delovanju, ni sprejela novih oblik vzgojnega dela, redkokdaj drži dano besedo, zahaja na koncerte, kino in gledališke predstave, ki nimajo nič opraviti z vzgojnim delom. Tudi k maši hodi pod izgovorom, da bo videla, koliko svojih učencev bo našla tam. Vsi ti razlogi terjajo, da se potrdi njena izključitev iz Partije. Tako je bila pri komisiji za statutarna vprašanja pri ZK Jugoslavije ustanovljena posebna delovna skupina, ki naj odloči, ali je Marija Antoci res vredna izključitve.

Koliko hrupa za prazen nič!
Iz Kat. glasu

»Vroče« bakterije

Dve milji pod površino oceana, v globinah zemeljskih razpok in lukenj na dnu je morska voda neverjetno vroča. Tam se namreč dotika magme (stopljene zemeljske skorje) in temperatura vode naraste od okoli nič do 350 stopinj Celzija, torej triinpolkrat več, kot je njeno vrelišče. Vendar ostane ta voda tekoča, saj ne more izpareti zaradi ogromne teže morja, ki pritiska nanjo.

Opazili so, da so blizu zemeljskih razpok na dnu Pacifika nenavadne vrste rastlin in živali, ki se ob predelih s pregreto vodo zbirajo kakor ljudje okrog tabornega ognja. Biologom se zdi seveda kaj nenavadno, da lahko živa bitja prežive tako visoke temperature, saj običajni proteini (beljakovine) in nukleinske (jedrne) kisline ob tem niso več obstojne in denaturirajo, to je izgube svojo prostorsko urejenost, ki je pogoj za njihovo delovanje.

Nekaj raziskovalcev oceanografskega inštituta v državi Oregon, je v globinah ob kalifornijski obali Baja odkrilo »herojske« bakterije, ki se

razmnožujejo v pregreti vodi. Nedavno tega so v reviji »Nature« poročali, da te še neimenovalne bakterije lahko tvorijo (po sicer še neznan presnovni poti) velike količine metana, vodika in ogljikovega monoksida. Za te pline, ki izhajajo iz podzemskih lukenj, so menili, da so neorganskega izvora; zdaj pa kaže, da so lahko vsaj deloma proizvod teh organizmov.

Odkritje visokotemperaturnih organizmov je pa pomembno iz dveh razlogov. Verjetno so najbolj podobni prvim živim bitjem na Zemlji. Ko se je Zemlja ohlajala in so nastajali oceani, so bili ti prav gotovo zelo vroči, in trajalo je dve milijardi let, preden so se ohladili. Zato so prav živa bitja — kaže, da so se razvila prej, kakor so znanstveniki mislili do zdaj — ne le dobro prenašala, ampak celo uspevala le v »vročih« vodah.

Na drugi strani pa glede na to odkritje ni mogoče več zanikati možnosti življenja na sedanjih planetih, kjer je bolj vroče, n. pr. na Veneri, kjer ima voda okoli 400 stopinj Celzija.

Kdor ne žrtvuje ničesar, ne doseže ničesar.

L. Pauwels

Pred revežem beži celo prijatelj.

Euripides

V najgorenkejšem trpljenju ni ne solz in ne vzdihovanja.

I. Cankar

Srce ima razloge, katerih razum ne pozna.

B. Pascal

MALI OGLASI

HOUSE FOR SALE
St. Jerome's Parish. 3 family income. Principals only. 291-0817 eves. (x)

Hišo v Sloveniji prodam
Prodam enonadstropno hišo v Litiji, podkleteno, s centralno kurjavo, garažo za 2 avtomobila in okoli 1700 kv m sadovnjaka. Hiša je primerna za vsako obrt. Cena ugodna. Informacije dobite po telefonu 061-48-108 ali pod »Lepa sončna lega ob Savi«. Jenič Stanka, Založ. Pot v Zeleni gaj 1, 61260 Ljubljana - Polje. (57-61)

FOR RENT
3 rms. & bath, up. Carpeting, newly remodeled. 1148 E. 63 St. Call 581-1801. (56-59)

FOR RENT
5 rooms down. St. Jerome's Parish. Immaculate. Adults only. 289-5413. (58-59)

For Sale
Lge 6 room frame house. St. William's parish. Call 732-9025 between 4 and 7 p.m. (52-59)

Novi grobovi

Joseph J. Kostansek

V soboto, 6. avgusta, zvečer je v Euclid General bolnišnici umrl 76 let stari Joseph J. Kostansek, mož Frances roj. Merhar, oče Mrs. Gaetano (Arlene) Lisi, p. Jamesa SM in Dorothy (pok.), 2-krat stari oče, brat Antona, Paula, Mary Meehan in Rose Kosir (pok.), zaposlen kot oskrbnik pri šolskem odboru Clevelanda 50 let, zadnja leta pred upokojitvijo pri collinwoodski višji šoli. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v sredo, v cerkev Naše Gospe Pomocnice ob 9.30, od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, od 2. do 9. zvečer.

Louis Seme

Pretekli četrtek je umrl Louis Seme, mož Christine Zore, roj. Miklich, oče Davorina. Pred leti je pokojnik služil raznim slovenskim pevskim zborom kot pevovodja. Pogreb je bil privaten.

Frank A. Maleckar

Pretekli petek je umrl Frank A. Maleckar, mož Tillie, roj. Robar, oče Donalda Chample, Dolores Ocasek, Jerryja in Franka, 7-krat stari oče, brat Mary Miklovic ter že pok. Augusta in Anthonyja. Pogreb je bil včeraj iz Brickmanovega pogrebnega zavoda na Euclid Ave. na pokopališče Knollwood.

Jean M. Florjancic

Umrla je Jean M. Florjancic rojena Yetz, vdova po pok. možu Stanleyju F., mati Stanleyja W., Roberta P. in Diane Morrow, sestra Sophie Yetz, 7-krat stara mati. Pogreb je bil iz pogrebnega zavoda Mullally na 356 E. 156. cesti včeraj, v ponedeljek, v cerkev sv. Jeroma.

Kanadska Domovina

Srečanje na Orlovem vrhu

TORONTO, Ont. - Sredi slobodnih ameriških ravnin, pokritih z zelenimi gozdovi in preprogami obdelanih polj, se vije pot k položni vzpetini nad prostrano dolino Slovenske pristave pri Clevelandu.

Te dni, v soboto in nedeljo, 18. in 19. junija, je ta kraj odet v slovenske zastave in svečano razpoloženje, kakor nikjer drugje na svetu. Ob Marijini-kapelici se ustavi daljno zvenenje domačih zvonov, kakor ob žegnanju in Vstajenju. Dospeli smo na Orlov vrh, k spomeniku naših domobrancev. Nad široko kamenito ploščo, posejano z imeni krajev, kjer so v l. 1945 mučeniške smrti umirali naši najdražji, šume visoke temnozelenne smreke in nosijo k nam večnostni pozdrav...

Osemindeset let je od tedaj izteklo, iz otroških in mladih smo dozoreli v polnost let, mladosti sanj nam časov težkih veter je razgnal in zdaj že tu in tam se mnogim nagnil dan je v daljno stran...

A Orlov vrh stoji, kakor kraljevska ptica vrh planin. Tja romamo kot na božjo pot, na Žalostno goro, Kalvarijo, na Brezje, da ne umre spomin na veliko žrtev našega rodu... Slovenska zemlja je posvečena s krvjo mučencev in v teku časov bo iz te krvi vstala nova zarja, novo življenje.

Vsako trpljenje rodi sad in kri naših bratov ni bila prelitá zastoni. Svetloba Resnice in ljubezni bo nekoč predrla temo, ki obdaja današnjega duha in svet bo spoznal pravo svobodo. Borba proti komunizmu je borba duha.

Iz slavnostnega govora dr. Stanka Kocipra na Orlovem vrhu 19. junija vseskozi prevladuje ta misel: Slovenski domobranci so bili prvi resnični začetniki borbe proti svetovnemu komunizmu. Nasproti laži in nasilju so se borili v znamenju vere, za dom, svobodo duha in ljubezen do domovine. Njihovo poslanstvo je naše poslanstvo. Po božjih načrtih smo se razšli po svetu, da živimo svobodno po naukih katoliške vere, da smo kot svetilke v svetu zmed in nereda. Kaj niso naše slovenske skupnosti v Ameriki, Kanadi, Avstraliji, Argentini sad naših

mučencev domobrancev? Naše življenje bodi pričevanje Kristusovega evangelija.

V nedeljski pridigi je č.g. Cikanek, slovenski duhovnik v Braziliji, to misel poudarjal: Evangelsko živeti pa je čestokrat žrtev.

Ko so v l. 1945 umirali naši domobranci, je v njihovo mučeništvo sijala luč evangelija in ljubezen božja jih je spremljala k Vstajenju. Sklonimo v

globokem spoštovanju se v duhu pred njihovo žrtvijo in ostanimo bratje in sestre med seboj. Zbirajmo se na Orlovem vrhu, da bomo pritegnili še omahujoče in dvomljive, da si nabere moči za nadaljevanje borbe z zlom, ki se kaže v stoterih podobah, da ostanemo zvesti idealom, za katere so naši domobranci darovali svoja življenja. Slava njihovega spomina!

Anica Resnik

Torontska kronika

22. maj: Pri drugem slovenskem walkathonu, najnovejši dobrodelni akciji za slovenski starostni dom Lipa, je letos sodelovalo 230 oseb, od katerih je 47 pešcev nastopilo 50 km dolgo pot od Boltona do slovenskega lovskega doma pri Allistonu. Najstarejša na tej poti sta bila g. in ga. Arhar (Franc in Cveta), najmlajša pa 11-letna Mercedes Potočnik, ki so dosegli cilj. Največ udeležencev je hodilo 10 km, med njimi najstarejši 80-letni Franc Anzelc in najmlajši 2 in pol letni Horvatov fantek.

Miro Rak in Lojze Babič zaslužita vso pohvalo za izvedbo walkathona. Dva fanta (Janez Adamič in njegov prijatelj) sta podvzela pod noge kar 120 km od torontske mestne hiše. Od obljubljenih vsote 36 tisoč dolarjev je danes že polovico denarja zbranega.

Poleg kritja tiskovnih stroškov je g. Stane Ugovšek obljubil najvišjo vsoto denarja svojim hodačem, s. Miranda Kavčič pa je za svojo pot zbrala največ podpornikov (sponzorjev). Cveta Arhar je že drugo leto prejela prehodni pokal za najvišjo vsoto denarja (pledges).

Kljub slabemu vremenu je v prostorih lovskega doma vladalo veselje nad uspešno akcijo, ki je ponovni dokaz naše solidarnosti za skupne zadeve. Posebno veselje pa je v tem, da pri walkathonu sodelujejo mlajši in starejši vseh starosti in poklicev iz prostrane slovenske torontske skupnosti ter tako pomagajo graditi Dom Lipa, hišo slovenske dobrodelnosti in spomenik naše solidarnosti poznejšim rodovom.

17. — 25. junij: Slovenski paviljon Ljubljana v okviru *Metro Toronto International Caravan 1983* praznuje petnajstletnico slovenske folkore v pesmi, plesu, glasbi in umetnosti. Prostor: cerkvena dvorana pri Brezmadežni v New Torontu. V mozaiku torontskih oz. kanadskih narodnostnih skupin vztrajno in svetlo sijajo biseri pridnih, veselih in zadovoljnih ljudi, ki ustvarjajo v času Karavane zgodovino svojega rodu in pišejo svoje ime v knjigo časov.

V teku petnajstih let tega edinstvenega kulturnega udejstvovanja je paviljon Ljubljana bil odlikovan z najvišjo nagrado že v l. 1974, in pozneje še z mnogimi drugimi priznanji. Letos je Ljubljana ponovno prejela troje odlikovanj: za petnajstletnico obstoja, za najboljšo tradicionalno ljudsko glasbo (Karavanci, Veseli vandroveci) in gostoljubje.

Od l. 1969 do 1975 paviljon Ljubljana sprejemal tisoče obiskovalcev v cerkveni dvorani na Manning Ave. Od l. 1976 pa je prizorišče te dejavnosti cerkvena dvorana pri Brezmadežni v New Torontu. Vodstvo ljubljanskega paviljona je v rokah naših mladih fantov in deklet, ki s pomočjo starejših karavanskih delavcev želijo ohraniti živo slovensko misel v tujem okolju. Za potek in uspeh te akcije pa nosita težo odgovornosti Edi Škrli in Vili Stajan, kot predsednik in podpredsednik karavanskega odbora. Naj še dolgo let odmeva v Torontu pod slovenskimi mlaji in venci domača pesem in beseda in nas veže z ljubljeno daljno Slovenijo, nekdanj deželo veselih ljudi.

3. julij: Katoliški dan 1983. Slovensko letovišče pri Boltonu je bilo prizorišče lepe verske slovesnosti v znamenju izrednega svetega leta v spomin 1950-letnice odrešenja. Geslo dneva je bilo »Odprite vrata Odrešeniku«.

Ob kapelici Marije Pomagaj so na temnomodrih banderih izstopale besede Odrešenje, Sprava, Edinost in Mir, kar je bila osrednja misel slavnostne pridige č.g. Ivana Plazarja, župnika pri Mariji Pomagaj. Vsa liturgija svete maše je bilo

pobožno sodelovanje navzočih, kjer so vodili cerkveni pevski zbor, otroški pevski zbor, člani mladinskih organizacij in Slovenske šole pri Mariji Pomagaj.

Svetemu opravilu je sledila takoj proslava, ki jo je zamislil in vodil g. Vilko Čekuta, izvajali pa člani in članice cerkvenih organizacij pri Mariji Pomagaj.

Ponovno slišimo klic »Odprimo vrata Kristusu-Odrešeniku! Ne pozabimo, da smo otroci vernega naroda. Iz slovenske zemlje kipi v nebo pozdrav Mariji in prošnja za en spomin: Odrešenikove in Tvoje ljubezni vire v srca slovenska globje pogrezni. Z Marijo prižgimo novega upanja plamen, da bo ogreval ves svet, da pričujemo z naukom in življenjem, da brez Odrešenika, da v drugem nikomur zveliča-

nja ni.

Sveto leto bodi za vsakega izmed nas leto iskrene in odpuščajoče sprave. Za vodstvo nam je dal Odrešenik Cerkev, ki po vidnih znamenjih Kristusa prinaša. Prosimo za usmiljenje, ljubezen, apostolstvo, za vez med brati, za notranji mir in vztrajnost v veri do časa, ki nam ga je odmeril Gospod na tem svetu, za odpuščanje in zvesto ljubezen do zemlje domače in naših družin, da bo Kristus naš Kralj.

Mir je uresničitev odrešenja, sprave, edinosti v konkretnem življenju ljudi in narodov. Po skupni pesmi in svetoletni molitvi so se udeleženci letošnjega katoliškega dne razšli v prijetni poletni dan na letovišču in shranili v srcu blagodejni spomin edinstvenega praznovanja.

Anica Resnik

Srbi in Črnogorci na Kosovu nezadržno odhajajo

GORICA, It. - Nedavno so v zvezni jugoslovanski skupščini delegati izčrpno razpravljali na osnovi poročila zvezne vlade v Beogradu, ki zajema obdobje od 1. oktobra 1982 do 31. marca 1983 o nezadržnem izseljevanju Srbov in Črnogorcev s Kosova. Samo lani je odšlo 5.104 oseb, letos v januarju pa 431, februarja 402, marca 379.

Delegati so ugotovili, da na Kosovu še vedno ni ozračja popolnega zaupanja, gotovosti, varnosti in miru. V obdobju, ki ga zajema zgoraj omenjeno poročilo, je rečeno, da je bilo od 46 zabeleženih kaznivih dejanj kar 42 izvršenih na škodo Srbov in Črnogorcev (kraje, telesne poškodbe, posilstva, skrunitve grobov). Na zidovih hiš in drugih stavb, ki so last Srbov in Črnogorcev so pogosti napisi: »Dol s Srbijo!«, »Srbi, odidite!«. Zaradi tega psihološkega pritiska se omenjeni ne čutijo varni in res raje — odidejo.

Sodniki za prekrške kažejo malo vneme, ko gre za kaznovanje izgredev zoper Srbe in Črnogorce ter zavlakujejo postopke, znajo pa biti izredno hitri in nacionalno nestrpni, če gre za nealbanske državljane. Tako se je časnikiarju Vladu Šlambergerju iz Ljubljane zgodilo, da ko so se časnikiarji iz vse Jugoslavije pogovarjali v Prištini s predsednikom pokrajinskega izvršnega sveta Imrom Puljo, je prištinski miličnik med šestimi avtomobili, parkiranimi pred Grand Hotelom ugotovil, da je le avto z ljubljansko registracijo napačno parkiran, vseh pet prištinskih pa je lahko parkiralo kot se jim je zljubilo. In edino vozilo, ki ga je tisti dan odpeljal »pajek« v predmestje

Prištine, kjer spravljajo napačno parkirane avtomobile, je bil spet z ljubljansko registracijo.

Pa se dogajajo še dosti hujše stvari. Tako je v Gornji Brezovici pri Uroševcu živelo pretežno srbsko prebivalstvo. Pa so sklenili zemljo Srbom razlastiti, ker da to zahteva gradnja vodnega sistema Ibar-Lepe-nac, Brezovčani pa naj bi dobili zaposlitev pri gradnji novih gospodarskih objektov. Od obljub pa ni ostalo ničesar, saj so razlastitelji zemljo nato prodali zasebnikom po nekajkrat višji ceni kot so jo plačali lastnikom Srbom. Zemljo so razdelili na 136 parcel, od katerih so jih Srbi in Črnogorci dobili le 19.

Jasno je, da se v takem vzdušju nihče, ki ni Albanec, ne čuti na Kosovu doma. Raje se umakne in zemljo pusti večinskemu prebivalstvu. Res pa je tudi, da Kosovo ne nudi gospodarskih možnosti za napredovanje. Pri 1.595.000 prebivalcih je le 189.741 zaposlenih, 84.696 pa jih je uradno nezaposlenih. Le kdo naj še potem prepriča Srbe in Črnogorce, da ostanejo. Usoda Kosova se zdi že odločena. Dežela bo čez nekaj desetletij čisto albanska. In kdo bo mogel tedaj to ljudstvo zadržati, da ostane še naprej v sklopu Jugoslavije, ki je ni nikdar maralo?

(Kat. Glas, 21.VII.83)

First Slovenian Coins

We still have some gold and silver coins issued in 1978. The coins, are an excellent gift for weddings, baptism, confirmation, relatives in old country. Represented are Cankar, Prešern, Trubar, Baraga, Slomšek and Krek. On reverse sides are Bled, Mary Help from Brezija, Slovenia, Carinthia, Maribor and Ljubljana coat of arms. Excellent investment price being no more than intrinsic value of gold or silver plus coinage. For information: Dr. Peter Urbanc, Tel. 1-416-447-4332 1 Daleberry Place, Don Mills, Ont. M3B 2A5 Canada.

T.K. General Contractors

We do all carpentry, painting, wall covering, electrical, plumbing, carpeting, roofing and driveway jobs.

TONY KRISTAVNIK, Owner
831-6430

(X)

KOLEDAR PRIREDITEV

AVGUST

17. - Federacija ameriško-slovenskih upokojencev priredi letni piknik na SNPJ farmi na Heath Rd.

21. - Fara Marije Vnebovzete na Holmes Ave. priredi žegnanjski festival, od 3. do 9. zvečer v družabni dvorani Baraga.

21. - S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi svoj drugi poletni piknik, zopet s sv. mašo ob 11. dop., kateri sledijo kosilo, zabava s plesom in športne tekme.

28. - Slovenski dom na Holmes Ave. priredi letno »Povratek domov« veselico.

28. - Ohijska federacija KSKJ društev priredi piknik na farmi sv. Jožefa na White Rd., Willoughby Hills, Ohio.

SEPTEMBER

10. - Plesna skupina Kres priredi Večer slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Živa spremljava pri programu: orkester Veseli Slovenci. Začetek ob 7.30 zvečer.

18. - Oltarno društvo fare sv. Vida priredi svoje vsakoletno kosilo z juho, govejo in kurjo pečenko in prikuhami, v farni dvorani. Serviranje od 11.30 dop. do 2. pop.

18. - Odbor Slovenske pristave priredi vsakoletno Vinsko trgatve na SP.

25. - Plesna skupina Kres ponovi program »Večer slovenskih narodnih in umetnih plesov« v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 3. popoldne.

25. - Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

Brez dela ni jela

Sodniki v Oaklandu v Kaliforniji so sklenili, da bodo do sedanje kazni za pijane šoferje (odvzem vozniškega dovoljenja ali »bivanje« v mestnem zaporu) zamenjali z delom v posebni »četi« takih kršilcev zakona, ki bo čistila ulice in avto ceste.

25. - S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko trgatve v Triglavskem parku. Kosilo ob 12. uri opoldne, potem zabava.

OKTOBER

1. - Fantje na vasi priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 7. zvečer. Gostujejo Fantje na vasi iz Toronta. Po koncertu ples in zabava. Igra Alpski sekstet.

8. - Klub slovenskih upokojencev v Nevburgu-Maple Hts. priredi 21. letno večerjo s plesom v Slovenskem domu na E. 80. cesti. Igra Eddie Buehner orkester.

15. - Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer. Za zabavo in ples igra orkester Veseli Slovenci.

15. - Pevski zbor Glasbena Matica priredi vsakoletni jesenski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

16. - Občni zbor Slovenske pristave.

22. - Ansambel »Veseli Slovenci« praznuje 20. obletnico obstoja s samostojnim koncertom in večerjo v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

23. - Slomškov krožek priredi obed v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 popoldne.

NOVEMBER

5. - Štajerski klub priredi svoje tradicionalno martinovanje v dvorani pri Sv. Vidu. Igra Veseli Slovenci orkester.

12. - Belokranjski klub priredi martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

12. - Pevski zbor Jadran priredi koncert z večerjo in plesom v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. S serviranjem večerje bodo začeli ob 5. popoldne.

1984

MAREC

24. - Slovensko-ameriški Primorski klub priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Kmalu bo nov svetnik — Bogdan Leopold Mandić

GORICA, It. - Izredno sveto leto odrešenja se nam obeta tudi na novih blaženih in svetnikih. Med temi so zastopani tudi Slovani. Saj je papež med svojim zadnjim potovanjem na Poljsko razglasil med blažene odnosno med svetnike kar tri svoje rojake. Sedaj je na vrsti bl. Leopold Mandić, ki bo razglašen za svetnika v nedeljo 16. oktobra. Datum je bil nalašč izbran, ker je v Rimu v oktobru izredno zborovanje škofov ali sinoda, ki ima določeno temo: Sprava in pokora v poslanstvu Cerkve. In Leopold Mandić je kot dolgoletni apostol spovednice najboljši vzornik sprave in pokore.

Tega dogodka se veselijo zlasti v Padovi, kjer je p. Leopold dolgo časa živel kot član kapucinskega reda in tam umrl 30. julija 1942. Vendar bo to veselje tudi za ves hrvaški narod, ki ga ima za svojega, ker se je rodil v Hercegovnem pri Boki Kotorski 12. maja 1866 in je vedno ostal zvest svojemu rodu in jeziku. Zato ima na Hrvaškem že lepo število novih cerkva, ki so njemu posvečene. Zadnja je iz okolice Zagreba, v Orehovici, ki so jo domačini temeljito obnovili ter želeli, da dobi tudi novega zavetnika — Leopolda Mandića. To se je tudi zgodilo preteklega 2. maja ob prisotnosti kardinala Kuharića.

Prav je, da smo novega svetnika veseli tudi Slovenci v Trstu, saj je večkrat prihajal v naše mesto k svojemu bratu in k drugim sorodnikom. Nekateri se ga še spominjajo, ko je maševal na Montuci in nekajkrat celo v Rojanu. Skoraj leto dni je preživel v Kopru v kapucinskem samostanu sv. Marte kot vikar ali namestnik glavnega predstojnika. Škoda, da samostan ne služi več svojemu namenu in je tudi cerkev zapuščena. Menda sta ohranjeni le dve stari spovednici, ki sta sedaj v koprski stolnici in bi lahko spominjali na p. Leopolda. Ali ne bi lahko storili slovenski kapucini nekaj, da se ohrani spomin na svetnika, ki je s svojim delom posvetil tudi našo domovino? Še posebno ker je bil poslan v Koper na svojo izredno željo, da bi bil »blizu svojim ljudem« ter jim bil na voljo zlasti v spovednici, kakor so to želeli naši ljudje iz koprške okolice.

Da pride do svetniške razglasitve je seveden potreben poseben postopek ali proces. Ko je bil p. Leopold razglašen za blaženega 2. maja 1976, je bilo vsem jasno, da bo kmalu sledil tudi nadaljnji postopek. Vendar ni nihče mislil na tako kratek rok. Potreben je bil predvsem nov čudež. In do tega je prišlo leta 1977 v kraju Ala pri Tridentu, kjer je v bolnišnici nenadoma ozdravela Elisabetta Ponzalotto por. Compostarini, za katero so zdravniki čakali samo še smrt.

Rimska kongregacija je po daljšem proučevanju potrdila to ozdravljenje kot čudež na priprošnjo bl. Leopolda in je na zadnji seji 9. junija letos sam papež podpisal odlok, ki razglašča našega blaženega med svetniške kandidate. S tem je bila tudi odprta pot do končne slovesne razglasitve, ki bo 16. oktobra v Rimu.

Tržaški Slovenci, ki že nekaj let častimo tega zavetnika in priprošnjika v naši novi kapeli pri Domju, se prav tako veselimo novega svetnika in bomo

poromali v Rim, ko bo postavljen krščanskemu svetu kot svetniški vzornik sprave in pokore pa tudi kot izrazit apostol duhovnega ekumenizma z molitvijo in žrtvijo. Podobno kot je sv. Terezija Deteta Jezusa postala zavetnica misijonov, čeprav ni bila nikoli v misijonskih deželah, ker je z molitvijo in žrtvijo podpirala apostolsko delo misijonarjev, tako je Leopold Mandić po lastni odločitvi svoje življenje in trpljenje posvetil delu za edinost med kristjani, čeprav ni nikoli mogel priti do pravega Vzhoda.

Še rajši bomo torej odslej prihajali v kapelo pri Domju, ki je zaenkrat prvi bogoslužni prostor posvečen novemu svetniku na naših tleh. Temu primerno se tudi kapela in njena cerkvena skupnost pri Domju pripravljata, da bosta na do- stojen način sprejeli stare in nove častilce ter prijatelje p. Leopolda ali, po domače rečeno, p. Bogdana Mandića. V poletnem času nas vsak četrtek popoldne vabi Dom Leopolda Mandića pri Domju.

A.K. v Kat. glasu

Nenavadni primeri raka

Melanom je redka nevarna vrsta kožnega raka, saj pripe- lje celo v smrt, ker se izredno hitro širi. V zvezi z njim pa je znanih nekaj zelo nenavadnih primerov:

Neki upokojeni profesor iz Minnesote je šel na posvet k dr. Marku Dahlu na dermatološko kliniko univerze v Minnesoti zaradi grdih črnih madežev na nogah. Naredili so biopsijo in pod mikroskopom je bilo tkivo videti, kot da bi ga napadel melanom. Bolnik se potem ni več javil. Dr. Dahl je bil prepričan, da je umrl. Pa je profesor nenadoma prišel pokazat svoje noge. Tam, kjer so bili poprej črni madeži, so ostale le še bele lise.

Naredili so radiografijo, scintigrafijo, analize kostnega mozga in biopsijo: o prejšnjih, tudi šestcentimetrskih melanomih ni bilo ne duha ne sluha. Se je profesor zdravil na kakšen poseben način? Vse, kar je storil, so bili le topli obkladki.

V medicinski literaturi je

kar nekaj primerov, da je rakasto obolenje samo od sebe izginilo. A redki so, prerediti, neprepričljivi in dvomljivi, skratka nezanesljivi, kajti ni mogoče razložiti, ali je rak minil zares sam od sebe ali pa je pomagalo zdravljenje.

Zdravnika Kevina Flynna iz Minneapolisa, glavnega mesta Minnesote, je zadeva čisto prevzela in je začel zbirati primere, odkril je drug primer v isti državi, ki je še bolj zanimiv. Tudi tokrat je šlo za melanom s smrtno obsodbo, vendar v trebuhu. Melanom so izrezali, a se je sprevrgel v zločesti limfon s tumorji v vratnih ganglijih. Bolnico so zdravili s kemoterapijo, s koktajlom štirih močnih zdravil.

Tumorji so izginili, pa se spet pojavili in to se je ponavljalo tri leta. Potem pa nenadoma nič več. Dekle se zdaj dobro počuti.

Dr. Flynn je odkril ducat podobnih primerov v različnih državah in jim dal ime »netipična regresivna histiocitoza«. Gre verjetno zares za rak, vendar obliko, ki izgine iz neznanih razlogov.

GRDINA POGREBNA ZAVODA

531-6300
431-2088

17010 Lake Shore Blvd.
1053 E. 62nd St.

GRDINA TRGOVINA S POHISTVOM

531-1235

15301 Waterloo Rd.

Za zanesljivost in stvarnost cen
pri "kupovanju" ali prodaji
Vašega rabljenega avtomobila
se Vam priporoča

slovenski rojak

Frank Tominc lastnik

CITY MOTORS

5413 St. Clair Ave.

tel. 881-2388

Vesti iz Slovenije

Pri Lendavi odkrili debele plasti premoga

LENDAVA - V tako imenovanem lendavskem kotu od hrvaške do madžarske meje so po obsežnem in temeljitem iskanju odkrili več kot tristo metrov debele plasti visoko kakovostnega premoga.

Kot kaže, bi lahko začeli z rudarskimi deli že prihodnje leto. Gre za lignit, ki po kalorični vrednosti presega kakovost tovrstnega premoga iz velenjskega bazena.

Strokovnjaki so ugotovili, da bi v srednjem velikem rudniku z letnim izkopom petsto tisoč ton lahko računali na najmanj petdesetletno izkoriščanje. Edino vprašanje je, ali bodo mogli zbrati dovolj denarja za začetek novega rudnika.

Toča in suša prizadeli Slovenijo

LJUBLJANA - V zadnjih tednih julija je toča prizdela več krajev Slovenije. Istočasno pa je na slovenski obali takšna suša, kakršna ne pomni že več desetletij.

Dne 25. julija je toča povzročila največ škod v ptujski, bistriški in mariborskih občinah. Toča je močno oklestila vinograde, sadovnjake in njive s poljščinami, neurje pa je precej škodo povzročilo v gozdovih, na cestah, mostovih ter na stanovanjskih in komunalnih objektih.

Toča, ki je oklestila v krajevnih skupnosti Bogojina v soboški občini, je v 4 km dolgem in 3 km širokem pasu uničila dober del koruznih polj in vinogradov ter vrtov. Kot oreh debela toča je pobelila polje in vinograde v okolici vasi Filovci, kjer je škoda največja.

Neurje je povzročilo veliko škodo savinjskim hmeljarjem, ki so bili v zadnjih tednih kar dvakrat prizadeti. Največje opustošenje je na hmeljiščih na Taboru in Vranskem. Na Dolenjskem je neurje najbolj divjalo nad Trebanjsko občino, vihar na ploha pa je odkrivala strehe v Novem mestu, toča pa poškodovala precej vozil.

Povsem drugačna pa je slika s slovenske obale. Uradni po-

datki kažejo, da junij in julij od leta 1955 naprej nista bila tako sušna. Posebno v juliju je bilo izredno suho vreme.

Ob dalmatinski obali in na sosednjih otokih pa so bili požari na dnevnem redu. Proti koncu julija je moralo okoli 400 gasilcev, prostovoljcev in pripadnikov vojske kljubovati požaru, ki je divjal med Sveto nedeljo in Zavalo na otoku Hvar. Ogenj je zajel okoli 12 kv km površine. Pri gašenju pa sta življenje izgubila dva prostovoljca.

9. plenum CK ZKJ

LJUBLJANA, BEOGRAD - Dne 25. julija je v Beogradu potekel 9. plenum centralnega komiteja ZKJ. Na seji so razpravljali predvsem o hudih gospodarskih težavah, s katerimi se srečujejo, ter o programu gospodarske stabilizacije.

Uvodni referat je podal letošnji predsednik predsedstva CK ZKJ, Dragoslav Marković, ki je dejal, kot so dejali vsi razpravljalci, da lahko uspešno premagajo vse težave zato, ker imajo »močan sistem socialistične demokracije«.

Beograjski dopisnik ljubljanskega »Dela« Žarko Rajković, ki je o seji poročal, je razbral iz vsega povedanega, da »...ne moremo več imeti člane partije, ki se drže ob strani pri nalogah, katere jim nalaga gospodarska stabilizacija«. Vodilne osebe, ki niso kos novim razmeram in nalogam, naj prepustijo svoja mesta drugim, sposobnejšim, so dejali referenti. Člani ZKJ pa se naj pripravljajo na še večje osebne žrtve v prid programa gospodarske stabilizacije, prav tako naj bodo pripravljeni na to člani socialistične zveze.

Kot kaže, pričakujejo v vodstvu ZKJ še hujše gospodarske razmere v prihodnjem letu.

V Ljubljani pa je slovenska skupščina na skupni seji vseh treh zborov odobrila pred nedavnim oblikovanega zveznega programa gospodarske stabilizacije. Uvodni referat je imel predsednik skupščine Vinko Hafner, ki je dejal: »Kdor na katerem koli položaju ni sposoben ali ni pripravljen dosledno uresničevati programa gospodarske stabilizacije in uveljavljati samouprav-

nih družbenih odnosov, mora prepustiti mesto drugemu, boljšemu.« Iste besede, kot jih je bilo slišati na seji CK ZKJ v Beogradu.

Cene v SFRJ deloma odmrznjene

BEOGRAD - Zvezna vlada je proti koncu julija deloma odmrznila cene. Ohranila pa je postopke, po katerih ne bo mogoče priti do nenadzorovanega zviševanja cen, prav tako bo vlada pazila, da ne bo znatne razlike v ceni posameznega izdelka ali predmeta med republikami in pokrajinama.

Kljub prizadevanjem vlade, inflacija v SFRJ še vedno napreduje. Tako je vlada konec julija odobrila, da bo moka dražja za 21,4, premog pa za 11,5 odstotka.

Staro mestno jedro Maribora obnovijo

MARIBOR - Letošnjo pomlad je stekla usmerjena prenova Lenta, starega mestnega jedra Maribora. Mariborčani so čakali mnogo let na pričetek obnove zelo starih hiš na Lentu, ki so posebno zadnja desetletja nezadržno propadale.

Prva bo obnovljena hiša na Vojašniški ulici 8, ki jo krasi več kot 400 let stara vinska trta. V kratkem bodo z deli pričeli tudi v sosednjih hišah. Tako bo imel mariborski Lent že v nekaj letih popolnoma drugo podobo.

Načrtujejo tudi, da bodo po starih načrtih zgradili še hišo »mariborske Benetke«, ki so jo pomotoma porušili.

Podjetje »Gorenje« v težavah

VELENJE - Med številnimi podjetji na Slovenskem, ki so v gospodarskih težavah, je tudi velikan Gorenje, ki je imelo v prvem četrtletju 1983 kar 500 milijonov din izgube.

Imenovali so novo, začasno vodstvo, ki pa ne bo imelo prijetne naloge.

Umrli so

Iz »Dela« 30. junija:

Marija Fartek roj. Kuzmič (Radomlje pri Domžalah).
Majda Kopač roj. Kamenšek (Laško, Maribor).

Frančiška Korber, Hrašanova mama iz Letuša.

Rozalija Semen, p.d. Tinšetova mama, 86 (Podgorica).
Anton Perme (Trbovlje).
Viktor Godnik, 82 (Celje).
Adolf Zanoškar, 75 (Novo mesto).

Zmago Kopitar (Ljubljana).
Bojan Podlogar (Jesenice).
Milan Kemperle (Kamnik).
Anton Lukančič (Mengeš).
Rudi Dolničar (Trbovlje).
Darinka Stare (Ljubljana).
Ivanka Detiček (Ljubljana, Rijeka).

Iz »Dela« 5. julija:

Jože Brezovar, 56 (Motnik).
Nada Jamar roj. Pogačar (Ljubljana).

Jože Resinovič (Hrpolje).
Alojz Tratar, (Ljubljana).
Filip Uranič (Obrije, Jarše).
Anton Puš, 57 (Radohova vas).

Mirko Šuštar (Ljubljana).
Ludvik Arnuš (Celje).
Marija Šoln roj. Banič (Radomlje).

Iz »Dela« 6. julija:

Franc Rode (Ljubljana).
Vinko Pestotnik, 56 (Šmartno).

Zofija Jamnik roj. Zakrajšek (Rob pri Vel. Laščah).
Alojz Pust (Ljubljana).
Janez Fister (Dravljje).
Franc Leskovar (Spodnje Laže, Ljubljana).
Gregor Košir, 83 (Radovljica).

Pavel Kavšek, 83 (Ljubljana).

Karol Koščak (Ljubljana, Škocjan).

Amalija Cimprič (Lazec).
Frančiška Blažun roj. Jutršek (Ljubljana).

Ela Strojnik roj. Kastelic (Ljubljana).
Mirko Kregar (Vižmarje).
Jože Saje (Ljubljana).
Elza Podboj (Ljubljana).

Iz »Dela« 8. julija:

Ivanka Mlinarič roj. Kolman (Sevnica).

Frančiška Klopčič roj. Novak (Ljubljana).

Franc Kožuh, 53 (Gaberje, Dobrova pri Ljubljani).

Josipina Horjak roj. Žbontar (Kranj, Škofja Loka).

Francka Bizjak roj. Jesih (Ljubljana).

Stane Mrzlikar (Ljubljana, Tržič).

Tine Pavlovčič (Ljubljana).

Justi Lavrenčič (Ljubljana, Vrhpolje pri Vipavi).

Alojz Železnik (Ljubljana).

Marija Mustar roj. Klun (Kompolje, Struge).

Vincenc Zalokar, 77 (Vir, Domžale).

Marija Česarek (Nemška vas).

Franc Bašelj, 76 (Kranj).

Emilija Kokol roj. Stres (Domžale).

Blaž Šter (Tržič).

Anica Pogačnik (Jesenice).

Bruno Čeč (Ljubljana).

Vrednost dinarja vedno manjša

LJUBLJANA - Po uradnem deviznem tečaju, objavljenem 25. julija, je bil ameriški dolar vreden 94,5 dinarja, kanadski dolar pa 76,6 dinarja. Kot kaže, bo dolar ZDA, ki je sicer proti vsem valutam trenutno zelo močan, kmalu prinesel lastniku 100 dinarjev.

Močan dolar in šibek dinar skupaj povzročata preglavice jugoslovanskim finančnikom, ker je na primer cena uvožene nafte izračunana prav v dolarjih, tako so Jugoslovani kar dvakrat prizadeti.

Iz »Dela« 11. julija:

dr. Dušan Klobčič (Ljubljana).

Marija Železnik roj. Predalič (Ljubljana, Matena).

Joachim Povše ml. (Polšnik).

Marija Polenšek, Hrastnikova mama, 93 (Frankolovo).

Branko Peterlin (Dolščaki pri Robu).

Vladimir Korbar (Ptuj).

Katarina Toplak roj. Govekar, 72 (Ponikve).

Gorazd Mušič (Trzin, Vir).

Stanko Matekovič (Koper).

Antonija Mohar, Moharjeva mama, gostilničarka v poklju, 91 (Hrib, Ribnica na Dolenjskem).

Jože Glušič, 73 (Kamnik, Ljubljana).

Jožefa Bergant (Ljubljana-Polje).

Franc Prosen, 51 (Ig, Ljubljana).

Iz »Dela« 12. julija:

Anica Oven (Horjul).

Jože Kamnikar (Dobovec).

Franc Marec st. (Ljubljana).

Ignac Simčič (Trbovlje).

Angela Eržen roj. Kavšek (Ivančna gorica).

Jože Lipovec ml. (Cerknica).

Franc Weiss (Ljubljana).

Alojz Vidmar (Viljevo).

Lidija Humar roj. Turnšek (Lesce).

Smiljanka Lenardič (Ljubljana).

Franjo Kraljič (Ljubljana, Rateče).

Dušan Bravič (Ljubljana).

Robert Kravogel (Trbovlje).

Magda Kurent roj. Vrečar (Polje).

Vinko Ravnikar, 85 (Ljubljana).

Terezija Komatar, 93 (Ljubljana).

Marija Medvešek (Rašica).

Ivan Drev (Šmartno ob Paki).

Božena Koren roj. Gaberšek (Ravne na Koroškem).

dr. Viktor Derganc, zdravnik (Ljubljana).

Marija Skubic roj. Gruđen (Ljubljana).

Stanko Trampuš (Ljubljana).

Anton Trček (Breg pri Borovnici).

Milan Regvat (Murska Sobotna).

Jože Kobal (Škofja Loka, Ljubljana).

Pavla Franc (Krško).

Iz »Dela« 13. julija:

Herman Brede (Ljubljana).

Marjan Bohinec (Ljubljana).

Anica Osolnik, 80 (Ljubljana).

Gizela Grad-Dernič (Mojstrana, New York).

Marija Perles (Ljubljana, Škofja Loka).

Alojz Vicozi (Ljubljana, Besnica).

Ivan Štrukelj, p.d. Brečnikov ata, 89 (Ljubljana-Šentvid).

Avgust Blazutič (Ljubljana).

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST

4 till 5 on Saturday afternoons E.S.T.

on N.B.N. Cable TV systems—also in Greater Cleveland on Radio 106 SCA

1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

Borba na Grškem se je nadaljevala še celo leto. Poročila v mojem uradu so pričala, da je jugoslovanska pomoč gverilcem prenehala. Pod ameriškim nadzorstvom se je po severnih krajih združila kmečka milica z redno armado za sodelovanje. Vsa država je bila sistematično očiščena od juga do severa.

Prejeli smo poročila iz Jugoslavije in Grčije, da je »general« Markos zbolel. Ne vem, če je bila vest resnična ali ne; obveščevalna služba ga je opisovala kot Jugoslavana, ki si je nadel grško ime ter predstavljal zagonetno osebo celo partizanom, katere je vodil.

Nadomestil ga je glavni tajnik komunistične stranke Zachariades. O Markosu pa ni bilo več glasu. Molk je utrjeval mnenje, da je bil Jugoslovian in ga je doletela čistka, ko je Jugoslavija padla v nemilost v Kremlju. Znano je bilo namreč, da se je protivil podvreči grško gibanje Kominformu in se zoperstavljal, ko je ta obsojil njegovega prijatelja in glavnega pomočnika Tita.

Toliko nam je bilo v Washingtonu znano. Vendar je glavni udarec grškim revolucionarjem zadal Tito, ko je med govorom v Skopju julija 1948 proglasil, da se meje z Grčijo zaprejo in vsaka pomoč revolucionarjem ustavi. Mednarodni odnosi so se pač naglo vrteli, spori in prijateljstva se čez noč pozabljala. Jugoslavija, nenadno izključena iz sovjetskega sveta, je urno sklepala pogodbe z Atenami in Ankaro in (grškemu) kralju Pavlu ni bilo nič nerodno uživati počitnice na Brionskih otokih kot gost maršala, ki se je leto poprej prizadeval vreči ga z grškega prestola. Zasedovati, primerjati in ocenjevati zaupna in tajna poročila o takem razvoju ni bilo predolgočasno niti za mizo v Washingtonu.

Nemiri na Grškem so prenehali oktobra 1949 z naznanilom komunističnega vodstva, da bi nadaljevanje borbe dovedlo državo do popolnega razrušenja. Uporniki so že pred tem poiskali zavetišče v Bolgariji in Albaniji. Markos je presenetil zahod, ko se je več let pozneje prikazal na Poljskem. Grška komunistična stranka ga je končno spet ustoličila, medtem ko je bil njegov nasprotnik Zachariades pod obtožbami za razne prestopke vržen iz stranke.

To je bila prva zelo krvava vojska »hladne vojne«. Moj sodelavec v Washingtonu je iz številnih javnih in tajnih poro-

čil sestavil statistiko žrtev: okoli 50.000 ljudi ubitih in 11.000 selišč deloma ali popolnoma požganih. Trpljenje ljudstva pa ni prenehalo. Kraljevski režim je dolga leta držal tisoče upornikov po ječah.

Komunisti, ki so med revolucijo pod pretvezo varnosti nasilno vzeli staršem ter odvedli tridesettisoč otrok v dežele »železnega zastora«, so jih vrnili zelo malo. Grške oblasti niso vztrajale, da se odrasli vračajo, ker so domnevale, da so mnogi med njimi postali komunisti. Vse to smo v mojem uradu stalno zasledovali in preučevali. Mislim, da ni nobena tragedija v »hladni vojni« povzročila toliko gorja kot med grškim ljudstvom.

Zakulisno bitko glede Trsta in Slovenskega Primorja, ki je ravno tako postala privesek »hladne vojne«, sem imel priložnost opazovati in se je na skromnem načinu soudeleževali od leta 1943 naprej.

Pri razgovorih v Teheranu decembra 1943 je Churchill vztrajal, da bi se začela ofenziva proti Nemčiji z beneških ravnin in Trsta preko Ljubljane proti Dunaju. Ponovil je to zahtevo v juliju 1944.

Roosevelt, upoštevajoč Stalinov nasvet, naj se ofenziva začne skozi Francijo, se je protivil. Churchillovo vztrajanje je bilo bolj politično kot vojno-strateško. Zdelo se mu je neobhodno za zahodne zaveznike zavzeti severozahodni del Jugoslavije, Avstrije in Dunaj, predno bi tja dospela Rdeča armada.

To je tedaj smatral kot potrebno za zavarovanje zahodne civilizacije. Saj je v memorandumu Edenu, kot je znano danes iz njegovih spisov, dne 21. oktobra 1942 napisal, da bi bila »katastrofa za človeštvo dopustiti ruskemu barbarizmu zaseči kulturo in neodvisnost zahodnih dežel.« Tako tezo je Churchill stalno zavzemal in tega smo se z odobravanjem zavedali v Washingtonu.

Roosevelt je pristal na Stalinovo priporočila, češ da bi ofenziva preko Francije vojno končala prej in z manjšimi izgubami kot pa prodiranje skozi gorate kraje. Upoštevati je moral javno mnenje in pozicijo kot predsednik. Bližale so se volitve.

Kot je razvidno iz Churchillovih spisov, se mu je opravičil, zakaj je sprejel Stalinov nasvet: »Iz čisto političnih razlogov tu pri nas v Ameriki. Če bi ofenziva le malo zaostala in bi se zvedelo, da sem odobril ofenzivo ameriških čet čez balkanske kraje, bi tega ne preživel kot prezident.« Churchill

mu je brzojavno odgovoril:

»Bog daj, da imaš prav.«

Med zavezniki dolgo ni prišlo do sporazuma glede Jugoslavije. Anglija je sprva podpirala generala Mihajlovića in kraljevsko vlado v izgnanstvu, a je bila prva, ki se je postavila na stran Tita. Amerika je sicer pošiljala opazovalce v partizanske skupine, a sledila je Stalinu, ki je zaveznike v Teheranu presenetil z odločnim zanikanjem.

Odbil je priznanje Osvobodilne fronte ter njene vlade. Britanski minister Eden ga je tedaj pregovoril — kar najbrž ni bilo pretežko — poslati delegacijo v partizanski glavni stan. V Kairu sem po naključju videl nekatere člane te misije štiridesetih oficirjev in civilistov, katere so angleški letalci odvedli nekam v Bosno.

V Washingtonu smo ugibali, zakaj je Stalin dolgo in dosledno odrekal priznanje vladi partizanov. Nobena skrivnost nam ni bila, da so partizane vodili komunisti, glavni med njimi izvežbani v Sovjetski zvezi in od tam poslani.

Zakaj se je torej Stalin v konferencah z zavezniki dosledno obotavljal? Radio v Tiflisu je dnevno prinašal slavošpeve o partizanskih borbah. Iz poročil obveščevalnih trojk in posameznikov v Jugoslaviji smo vedeli o pretiravanju, a smatrali, da je propaganda te vrste služila sovjetom za publiko doma in na tujem, obenem pa odsevala ideološko podporo od strani Moskve.

Istočasno je Stalinov režim vzdrževal redno diplomatsko zastopstvo pri kraljevi vladi v izgnanstvu. V Londonu so odredili nadaljevanje pomoči kralju Petru ter podprli partizane, a Stalin je zahteval še leto pozneje, da se prizna za Jugoslavijo skupna vlada, zastopajoča prejšnji kraljevski režim in partizane.

Amerika se je pridružila Stalinu in tako je prišlo do sporazuma med Titom in Šubašićem za osnovanječasne skupne vlade. Kazalo je, da se Stalin ni navduševal za vključitev Jugoslavije pod sovjetsko sfero zaradi prevelike oddaljenosti od ruskih meja in da je zato na konferencah pristal na razdelitev vpliva nad Jugoslavijo, 50/50 z zahodom.

Tolmačili smo tudi, da je njegovo zapostavljanje partizanov in podpora kraljevski vladi zvižajna poteza pri pogajanjih. Surovo odbiti kraljevsko vlado ni bilo v prilog sovjetskih interesov. Pokazali bi se preveč enostranski in agresivni z uvajanjem komunističnih režimov.

V polemikah leta 1948 se najdejo očitki, da je bil Stalin mlačen v priznanju Osvobodilne fronte in da njegova diplomacija ni dosledno podpirala jugoslovanskih interesov. V Washingtonu smo tedaj malo vedeli o tajnih odnosih med Mosko in Beogradom. Deloma jih je pozneje razjasnil jugoslovanski uradni tisk.

(se nadaljuje)

Results of Insurance Examination of Holy Family Society of USA

Dear Members of the Holy Family Society:

This is my report on the observations and comments that resulted from the State of Illinois — Department of Insurance examination of the Holy Family Society.

There were up to four examiners who worked at the Home Office conducting the examination from July 5th thru July 27, 1983.

They were very professional in their work and they did an intense and thorough study of the Society's records, management, accounting procedures, assets, liabilities, policies, rates, forms, reserves, claims and internal security.

First of all the examiners were pleased with the accommodations provided for them. This included the private office space with all the necessary supplies to accommodate their needs. They were grateful that they were able to come in at 8 o'clock in the morning and leave at 4 o'clock in the afternoon. They appreciated having coffee and pop offered to them and also the use of the kitchen facilities for their lunch break.

From the very first day of the examination we did hear many comments that were very pleasing to us and made us realize that the daily routines which we have set up have proven to be very efficient and well worth while.

It was somewhat amusing that the examiners noticed that management was the first to arrive in the morning and actually got the office opened and helped to process the daily mail. Within a few days they commented on the cooperation all the girls gave to them. They were quick to notice that many of our employees have been with us for 20 years and to them that was a good indication of the type of organization we were.

The chief examiner was the first to comment that we were well organized. Their request for material or documents was handled with expediency. If the material was not immediately available, it was in their hands within one half hour. With all the documented work papers given to them, they were able to trace all of the financial figures from our records into the proper schedules of the Annual Statement.

One of the first comments made by them was their surprise that we were so updated with our office equipment. They quickly observed that we were able to immediately serve our membership with our ON LINE data processing equipment. Many questions were asked regarding the new bookkeeping system which we have placed on our CPT8100 wordprocessor. They seemed to be impressed with the fact we had the ability to design our own programs. Moreover they were impressed with the fact that as **FRATERNAL** we were so **MODERN**.

Because of the detail work papers prepared by our CPA firm they were able to minimize any additional auditing. The Chief examiner even commented that if all companies had the work papers that our CPA prepared the Department of Insurance would not have any trouble with the audits of various companies.

We had asked the chief examiner if she could suggest any improvement in the way we prepare our papers or in the audits done by our Actuarial or CPA firms. She said at this time she could not make even one suggestion for improvement.

Finally came the comments of the Actuary in charge. He was well pleased with the computer runs. When he had completed his work and returned the reports to me I laughingly asked if he wanted to take one of the reports home to read. He said if he took any of the reports with him it would be to take around with him to all the companies that he goes to in order to show them how the reports should be prepared.

It is obvious that the entire examination went very smoothly; however, it will be at least six months before we receive the official written report of the examination from the Director of Insurance, Springfield, Illinois.

The conclusion that one comes to is that as a Fraternal we are an exception to the rule. The Holy Family Society is an aggressive and growing organization dedicated to the service of its membership.

Fraternally Yours,
Holy Family Society, USA
Jean Konrad
Administrative Manager

ZAK-ZAKRAJSEK
pogrebni zavod
6016 St. Clair Ave.
New Phone - 361-3112
Nova tel. st. 361-3112
John Fortuna, licenciran pogrebnik

(TX)